

vare længe, inden Anlægget af en Jernbane langs Kysten fra Kjøbenhavn til Helsingørs Havn kan komme i Stand. Jeg har derfor kjendt jeg hører til dem, som særlig have haabet paa den nylig nævnte Jernbane, alædet mig over, at det her foreliggende Projekt er kommet frem, fordi en saadan Jernbane foruden en almindelig Interesse har overordentlig stor Interesse for den paa-gjældende Egn. Ikke alene for min egen Person — thi jeg bliver personlig ogsaa stærkt berørt af denne Jernbane — føler jeg mig kaldet til at anbefale Banen; men ogsaa paa den Egns Vegne, hvor jeg lever, og som er overordentlig interesseret i Banen, føler jeg mig opfordret til at anbefale den med Tilføielse af, at alle Beboerne der — det tør jeg nok forsikre — interessere sig derfor og have viist det ved, som den høitærede Minister har fremhævet, at tilbyde de fornødne Jordarealer for meget billig Betaling uden Expropriation. Jeg vil derfor anbefale det ærede Thing, at det ikke skubber denne Sag ud efter den større Sags mulige Fremkomst, men allerede nu giver sin Tilladelse til Afstaaelse af det lille Stykke af Dyrehaven, som jo bliver betalt høit, og til en Forholdsregel, som jo ikke koster Staten det Allermindste, ligesom hele Jernbaneanlægget jo ikke kræver noget som helst Tilskud fra Statskassen. Derfor vil jeg anbefale Vedtagelsen af det her foreliggende lille Lovforslag.

N. J. Larsen: Hvis jeg opfattede den høitærede Minister rigtig, var hans Grund for, at han nu stillede sig imødefommende overfor denne Plan, den, at Skovbestyrelsen havde givet sit Samtykke. Men denne Grund er sikkert ikke holdbar, thi i det Andragende fra Hr. Keiffler, som forelæa her i Thinget for nogle faa Aar siden, trykt og omdelt til alle Medlemmer, var det udtrykkelig fremhævet, at hans Plan havde Overforsier Kammerherre Eides Bifald og fra alle Sider erkjendtes som den bedste og som den, der mindst vilde genere Dyrehaven. Altsaa, Skovbestyrelsens Samtykke er ikke af ny Datum, men bethdelig ældre. Det kan følgerlig ikke være Motiv til denne Behandling af Hr. Keiffler i Modsætning til de to andre Mænd. Naar den høitærede Minister dernæst siger, at der er en ikke ubetydelig Forskjel paa Planerne, er det jo Noget, som den høitærede Minister ikke kan vide, medmindre han kjender de Herrer Dinesens og Romans Plan i dens Enkeltheder. Men efter Motiverne til Lovforslaget maa man jo antage, at det gjør den høitærede Minister ikke. Hvis han kjender Planens Enkeltheder, er det dog et stort Spørgsmaal, om det virke-

lig tør paastaas, at der er nogen væsentlig Forskjel. Jaltfald tror jeg, at den høitærede Minister hos Skovbestyrelsen, der viist staar velvillig overfor begge Planerne, vil kunne faae en anden Tilkjendegivelse. Jeg vil betone, at dette her er selvfølgerlig ikke en personlig Sag; det dreier sig ikke om, hvorvidt Statsmagten skal begunstige denne eller hin Person, men det er en Sag, som i Virkeligheden gjemmer et Princip, nemlig om ikke det Offentlige skal handle overfor private Mænd, der træde i Forhold til det, saaledes som man forlanger, at Forretningsmænd handle mod hinanden indbyrdes.

Judenriksministeren (Skel): Det ærede Medlem yttrede, at i Motiverne til et Lovforslag, der havde foreligget for en Del Aar siden, og som berøede paa en Ansøgning fra en Mand, der hed Keiffler, havde Skovbestyrelsen udtalt, at der fra dens Side — saaledes forstod jeg ham — ikke var Noget til Hinder for at anlægge en Jernbane efter den forelagte Plan, og at det var den bedste, man havde set. Men den Mand, det ærede Medlem nævnte, var jo ikke Skovbestyrelsen. Skovbestyrelsen er jo Finansministeren, og det kunde dog være, at der fra den Forstnævntes Side var givet en Billigelse af Planen, og Udset til, at man vilde finde sig i den Retning gjennem Dyrehaven, som Jernbanen da havde, hvilken ikke til Skynde og sidst havde faaet den fornødne Tilslutning af Sidstnævnte. Saavidt jeg kan erindre Sagen, der ikke kom videre frem, var Skovbestyrelsen den Gang og har den lige til nu været uvillig til at gaa ind paa de Planer, der have været fremsatte med Hensyn til Jernbaner i den her angivne Hovedretning. (Afbrudelse af Monrad.) Det ærede Medlem yttrede Noget? (Monrad: Finansministeren er jo Skovbestyrelsen.) Ja, det sagde jeg, han er første Autoritet over Statskovenene. Hvad angaar Enkelthederne i det foreliggende Lovforslag, da har der foreligget Tegninger og Forslag med Hensyn til den Del af Banen, som gaar gjennem Dyrehaven, og den er forskjellig fra det, der tidligere har foreligget fra Hr. Keiffler. Det er viist. Jeg tror ikke, at det her er Stedet til at forhandle, om den Ene eller den Anden skal have Fortrinet med Hensyn til Udstedelsen af Koncessioner; det vilde føre os noget for vidt, og jeg tror ikke, det kan siges, at der nogenstunde fra Statens Side i disse offentlige Forhold har været viist Mangel paa Hensyn til berettigede Forlangender i saa Henseende. Jeg tror, det er mindre heldigt at komme ind paa Forhandlinger, som kunde lede til Underfølgelser her af de forskjelli-